

Shekacho vizier

De familie Haasnoot voor bijbelvertaalwerk in Ethiopië

Nieuwsbrief nr. 24 - december 2001

Het jaar 2001 zit er al weer bijna op. Ook in Afrika vliegt de tijd hoor! Het leeftempo mag dan wat anders zijn, maar toch vinden wij (ook) dat een jaar zo voorbij is. Dit jaar waren we vier maanden in Nederland. We blikken terug op ons verlof en vertellen wat meer over wat ons op het moment bezig houdt.

In Kraggenburg staat een huis...

We hadden een goede vier maanden in Nederland. Ons 'thuis' was een huurwoning op een boerderij in Kraggenburg in de Noordoost Polder. Het was een goede plek om tot rust te komen. De jongens genoten erg van het fietsen en van het bos dichtbij. Die heel eenvoudige ontspanningsmogelijkheden missen we in Ethiopië.

De laatste vier weken van ons verlof waren erg druk met het geven van presentaties en het voorbereiden van het vertrek. Het was goed om velen (helaas niet iedereen...) van u te ontmoeten en het contact weer wat te verstevigen.

11 september 2001

Tijdens ons verlof kregen we een uitnodiging van een Amerikaanse kerk die het Shekacho project ondersteunt, om naar de Verenigde Staten te komen. Deze gemeente in Californië is nauw bij het bijbelvertaalwerk betrokken en zij wilden graag ons ontmoeten en meer over het werk horen. Op 7 september vertrokken we (d.i. Mirjam en Jaap) naar Amerika. We zouden op 12 september weer terug gaan, maar het is duidelijk dat dat vanwege de tragische gebeurtenissen op 11 september niet lukte. Pas vier dagen later konden we een vlucht krijgen en we waren erg blij om weer in Nederland te zijn en onze jongens weer te zien.

Ondanks de gebeurtenissen in New York en Washington, hebben we een goede tijd gehad in Amerika. We hebben veel mensen ontmoet en over ons werk kunnen vertellen. We werden beïnvloed door het enthousiasme voor en meeleven met het Shekacho Bijbelvertaalproject aan die kant van de oceaan. We hadden ook nog tijd om een aantal toeristische uitstapjes in de omgeving te maken!

Terug in Addis Abeba

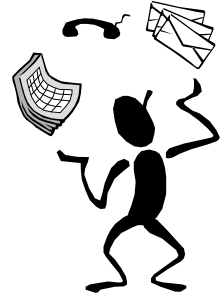
Half oktober vlogen we weer terug naar Ethiopië. Al snel zaten we allemaal weer in een routine van school en werk. Jaap stortte zich meteen op het voorbereiden van de bestuursvergaderingen die hij voor de eerste keer als voorzitter een week later moest leiden. Joel ging weer 'gewoon' naar school en vond dat eigenlijk helemaal niet erg!

Al in Addis Abeba hoorden we dat ons werkvergunning nog niet verlengd was, omdat de daarvoor noodzakelijke brief van de lokale overheid in Masha (Shekacho gebied) er nog niet was. Als ons werkvergunning niet op tijd werd verlengd, dan zouden we tijdelijk het land uit moeten. Deze situatie kon dus niet te lang duren!

Terug in Masha

In Masha werden we hartelijk ontvangen door de vertalers Tekbaroe en Tadlele en andere mensen van de kerk. Ze vonden dat we toch wel héél lang weg waren geweest! De vertalers hadden flink doorgewerkt en naast het Markus evangelie liggen er nu eerste vertalingen van Jona, Filemon, Luthers korte catechismus en van de doop-, trouw- en begrafenisliturgie. Voordat we dit allemaal kunnen publiceren, moet er nog wel heel wat werk worden verzet.

De meeste tijd en energie ging echter naar het verkrijgen van die noodzakelijke brief om ons werkvergunning te kunnen verlengen. We zullen u alle details besparen, maar het kostte nogal wat moeite om de juiste personen te pakken te krijgen en ook om ze allemaal op één lijn te krijgen. Maar goed, uiteindelijk kwam de brief er toch en daar zijn we heel dankbaar voor.

Op dit moment zijn we in Addis Abeba om te zien hoe het verlengingsproces verloopt. We hebben nu goede hoop dat de werkvergunning binnenkort wordt verlengd en dat we weer 'gewoon' aan het werk kunnen.

Uitspraken van onze jongens tijdens het verlof:

Tijdens een zondagse lunch bij opa en oma vroeg Jesse (7 jaar): 'Wie heeft de kip geslacht?'. Een vreemde vraag in Nederland, maar als wij een kip (laten) kopen in Ethiopië, is die altijd levend en moet ze eerst geslacht worden.

Toen Mirjam een van de eerste dagen in Nederland stond af te wassen, vroeg Desta (4 jaar): 'Hebben we hier niet van *die meiden* die de afwas kunnen doen?'.

Jaap haalde een van de eerste dagen een speciale 'zendelingen-op-verlof-huurauto' op vlakbij Kraggenburg. Toen Desta de auto zag, vroeg hij ietwat teleurgesteld: 'Waarom heb je die grote rooie auto van ons niet meegebracht?!'. Hij bedoelde de rode Mitsibushi pick-up die we in Ethiopië hebben.

We wensen u een goede Kerst en heil en zegen voor 2002!

Hartelijke groeten van
Mirjam, Jaap, Joël, Jesse, Desta & David Haasnoot